

#loopDISCOVER

www.loop-barcelona.com/discoverClaudia JoskowiczBolivia, 1968Los rastreadores201423'

Los rastreadores (The Trackers) is a two-channel video based on The Searchers (1956). Directed by John Ford, it is one of the most emblematic westerns in film history. Not trying to reenact the original film, but adapting its main themes, the similarities can be found in the use of the local landscape and its representations of social tensions. The character of Ernesto is based on Roberto Suárez Gómez, the most powerful drug trafficker in Bolivian history, nicknamed "the King of Cocaine". In Los rastreadores, racial, social and alienation issues are distilled into a minimalist narration that condenses the massacre of Ernesto's family, the kidnapping and the search for his daughter. Silences and voice-overs are used to amplify its narrative, which operates as a displacement of political discourse in Bolivia.

Edouard DecamFrancia, 1978Volva201624'16''

Volva is the name that the German mathematician, astronomer and astrologer Johannes Kepler gave to the Earth seen from space in his book Somnium, considered the first work of science fiction.

Observatories study a very distant past, suspended in an uncertain time, almost without paying attention to their surrounding territory. Centred on the astronomical observatory of Pic du Midi de Bigorre, in the Pyrenees, this 16 mm film reflects on the space-time relationship between architecture, science and landscape.

Following a solar chronology, the machines try to capture the surrounding environment as a series of waves that appear to be transmitted by the mountains and the distant landscapes. The absence of human forms, the sequence of mechanical movements and the controlled gaze of the telescopes lead to thinking of an artificially controlled, robotized place. The frames, combining inner and outer spaces, make the place confront a parallel, extended space-time, from where it seems to come from. A new territory is built between the Pic's architecture and its surrounding landscape. The film is constructed as a possible displacement of this space, moving in several temporalities at the same time, past, present and future, and several places, in and out of the Earth. By linking different representations of reality, Volva explores and defines the role of image in the construction of the contemporary landscape.

Elsa BrèsFrancia, 1985STELLA 50.4N1.5E201614'16"

Facing a view of dunes, hands are putting together a heap of documents: maps, samples, 3D scans of landscape, thermographies. They elaborate a manifold, experimental and invading cartography of a moving landscape. This manipulation work erects Stella –an unpopulated seaside resort– as a milieu where the relationship between the instability of earthly matter and the authority of geometry becomes graspable. The perception process shifts, buildings are worn away, landscape is an architecture.

Gabrielle Le BayonFrancia, 1981The Scale of Signs20165'14"

The Scale of Signs looks at desire as a tool to divert reality and to produce a short-circuit on a semantic level. The worlds calmly turned through in Gabrielle Le Bayon's The Scale of Signs are absent in perhaps more various, complicated ways: history's vicissitudes condemned to a textbook; technology condemning the textbook to nostalgia. Though the protagonist is flicking through the book backwards, meaning that if chronology is presumed, then her sincere desire is time travel, however quaint the notion. Like Mark Waller's last sculpture, and its operational imperative to reflect the desires of its audience, this anachronistic book, filled with old-fashioned exotica, reflects the romantic desires of the narrator, who is apparently addressing a poet, that ultimate figure of doomed romance. The voice, however, speaks knowingly of experience uncontained by representation, of desire outside of the monetary, against norms of a white, European presumption. Le Bayon's video calmly posits its own heretical movement. A movement, perhaps, that is really nonsadistic: a movement to undo, like reading an old history book backwards.

Giuliana RaccoCanadá, 1976Mezomaro20167'7"

The play of source materials in the black and white video Mezomaro, whose title comes from the word meaning Mediterranean in Esperanto, combines animated chalk drawings, photographs, newspaper clippings and archival images to explore ideas of mobility and citizenship, poetically expanding current global situations to the history of people and geography over time. Drawing on Ludovico Ariosto's epic poem Orlando Furioso (1516) –a

work which contains both a proto-science-fiction and a battle scene on Lampedusa, where Racco's photographs were taken-, Mezomaro references our contemporary context by shedding light on how a miniscule island located between continents is connected to a global crisis situation via the multitude of people from different areas of the world attempting to reach its shores. Here, the island, which could be one of many, receives wide media attention as a portal of a journey to other places, resulting in an invisible presence of people who are swept away by military operations almost before they touch land.

Hyeongsuk Kim
Corea del Sur, 1983
A Fundamental Principle
2016
9'13"

A Fundamental Principle is a three channel documentary video installation. This part of the work shows the body, following chapter from the first one to the second. The film starts with a girl reading a book in a library as an introduction. She guides the viewer into the whole story as we peak over her shoulder to get an idea where the journey will take us. The scenes of the journey are as follows: beginning with the desert, to the mountains, the tropics, the salt lake, then a seashell at the natural history department of the Museum Wiesbaden, just to name a few of the locations. Each of the scenes gives a broad hint at all the guidelines which make an indirect allusion to Fibonacci number in accordance with the golden ratio. The film was shot on different locations in Germany, France, Italy and Iran.

Mauricio Sáenz
México, 1977
El origen de las piedras
2016
4'53"

El origen de las piedras questions the ideals of the past and their validity in the present through the decay and fall of monuments built to preserve historical memory. With a text based on a debate that casts doubt on the efficiency of a scale used to record the proportion and appearance of archaeological remains, this work looks at ruins as elements of live content linked to the present and emphasizes the powerful yet fragile nature of the narratives of history. Thus, it mirrors the impossibility to imagine the promises of a future on the ruins of the recent past, representing a model of a fallen utopia.

Nina Fischer & Maroan el Sani
Alemania, 1965 / 1966
A Momentary Flight
2017
9'45"

In their work Fischer and El Sani focus on transitory spaces and vacuum situations in urban environments, collective memory and vision using various media, such as film, video, installation and photography. They reflect the rise and fall of modernity, the intense relationship between our contemporary society and utopian projects that have driven the evolution of our history, from the past to the future. Their work is a permanent pursuit of negotiation with the transition of time.

Evoking the Olympic marathon of Rome 1960, in which the Ethiopian Abebe Bikila conquered first gold medal for the African continent, running barefoot and becoming a sporting legend and a symbol of the Africa that was

freeing itself from colonialism, Fischer and El Sani have recontextualised, amidst Rome's rationalist architecture, a new race involving refugees and immigrants staking a claim to their "freedom of movement", also understood as the possibility of being welcomed in another country.

Rosana Antolí
España, 1981
WALKATIVE: From Mile End to the City. A Choreography of Resistance
2015
6'38"

The Mile End neighbourhood in London was chosen as an area where capitalism has failed. Graham is unemployed and is a Mile End resident. In this work Graham dances through two adjacent neighbourhoods, with a great political and social contrast. Graham interprets through his gestures and movements the different architectures, people and obstacles of each urban scene.

Salomé Lamas
Portugal, 1987
The Tower
2015
8'

Maybe Kolja's experiment of merging his body (human) with the tree (nature) venturing into a border zone between the earth and the sky is due to his purity of spirit, to the grandeur of the idiots, or the foolishness of the mystics; or is it all this together? Maybe it is a symptom of the enlightened, or simply an elaborated suicide.

Forever Blowing Bubbles (Bernat Daviu i Joana Roda)
España, 1985/87
Guanyar-se les garrofes
2016
12', 16', 11'

Guanyar-se les garrofes is a video production of three chapters. Its leitmotif is the garrofa (carob tree), which becomes the symbol of an imaginary avant-garde movement, garrofisme. The three chapters relate the gestation of this new trend and take place in three emblematic places of Catalan modernity: the Joan Miró Foundation, La Ricarda and Mont-roig del Camp.

At the Miró Foundation there is a banquet that recalls the symposia in antiquity, a mixture of food, concert and conversation. In La Ricarda takes place the moment of inspiration and first disquisitions of the leader of the movement, performed by Marcel Rubio. Finally, in Mont-roig a procession takes place to honour the carob tree, which has already become a venerated element, an object of worship. The project revolves around the image we have inherited of the avant-garde movements in the Catalan context. As in performative caterings, this legacy is directed and adapted to the local context, with all the irony arising from the strange clash between the extreme idealism and dogmatism with which the different "isms" and bias have often been characterized as vernacular, between imported ideas and those of the territory itself.

This particular assimilation is not exempt of globalizing aspirations, another defining element of the first avant-gardes. From the Mediterranean inflection, it aspires to influence and transform the whole universe. But, as with the incipient avant-garde formations in our context, the parrots of garrofisme end up representing the illusion and illusions that come from a limited and precarious reality, which is the reality in which most of the artists usually live.

#loopDISCOVER

www.loop-barcelona.com/discoverClaudia JoskowiczBolivia, 1968Los rastreadores201423'

Los rastreadores es un vídeo de dos canales basado en *The Searchers* (Centaurios del desierto / Más corazón que odio) (1956). Dirigido por John Ford, es uno de los westerns más emblemáticos de la historia del cine. El trabajo de Joskowicz no intenta recrear la película original, sino adaptar sus temas principales, y las similitudes se encuentran en el uso del paisaje local y las representaciones de tensiones sociales. El personaje de Ernesto se basa en Roberto Suárez Gómez, el narcotraficante más poderoso de la historia boliviana, apodado "el Rey de la Cocaína". En *Los rastreadores* se destilan cuestiones raciales, sociales y de alienación en una narración minimalista que condensa la masacre de la familia de Ernesto, el secuestro de su hija y su posterior búsqueda. Los silencios y la voz en off se utilizan para amplificar la narrativa, que opera como un desplazamiento del discurso político en Bolivia.

Edouard DecamFrancia, 1978Volva201624'16'

Volva es el nombre que el matemático, astrónomo y astrólogo alemán Johannes Kepler dio a la Tierra vista desde el espacio en su libro *Somnium*, considerada la primera obra de ciencia ficción.

Los observatorios estudian un pasado muy lejano, suspendidos en un tiempo indeterminado, sin apenas prestar atención al territorio circundante. Centrada en el observatorio astronómico del Pic du Midi de Bigorre, en los Pirineos, esta película, grabada en 16 mm, reflexiona sobre la relación espaciotemporal que se establece entre arquitectura, ciencia y paisaje.

Siguiendo una cronología solar, las máquinas intentan captar el entorno cercano como una serie de ondas que parecen ser transmitidas por las montañas y los paisajes lejanos. La ausencia de formas humanas, la sucesión de movimientos mecánicos y la mirada dirigida de los telescopios hacen pensar en un lugar controlado de manera artificial, robotizado. Los planos, que combinan espacios interiores y exteriores, conducen al lugar a confrontarse a un espacio-tiempo paralelo, de donde parece provenir. Un nuevo territorio se erige entre la arquitectura del Pic y el paisaje que lo rodea. El film se construye en un posible movimiento de este espacio, desplazándose en varias temporalidades a la vez, pasado, presente y futuro, y en varios lugares, en la Tierra y fuera de ella. Asociando representaciones de la realidad, Volva explora y define el papel de la imagen en la construcción del paisaje contemporáneo.

Elsa BrèsFrancia, 1985STELLA 50.4N1.5E201614'16"

Frente a una vista con dunas, unas manos recogen un montón de documentos: mapas, muestras, escaneos 3D de paisaje, termografías. Todos estos elementos elaboran una cartografía múltiple, experimental e invasora de un paisaje en movimiento. Este trabajo de manipulación erige a Stella –un complejo turístico despoblado– como un medio en el que se hace perceptible la relación entre la inestabilidad de la materia terrenal y la autoridad de la geometría. El proceso de percepción cambia, los edificios se desgastan, el paisaje es una arquitectura.

Gabrielle Le BayonFrancia, 1981The Scale of Signs20165'14"

The Scale of Signs observa el deseo como una herramienta para desviar la realidad y producir un cortocircuito a nivel semántico. Los mundos que van apareciendo lentamente en esta pieza de Gabrielle Le Bayon están ausentes de maneras quizás variadas y complicadas: las vicisitudes de la historia condenadas a un libro de texto, mientras que la tecnología condena el libro de texto a la nostalgia. Sin embargo, la protagonista está hojeando el libro al revés, así que si se supone un orden cronológico, entonces su deseo de verdad más bien es viajar en el tiempo, por extraña que sea esta noción. Igual que en la última escultura de Mark Waller, y su imperativo operacional de reflejar los deseos de su audiencia, este libro anacrónico, lleno de anticuadas imágenes exóticas, refleja los deseos románticos del narrador, que al parecer se dirige a un poeta, la figura que encarna por antonomasia el amor trágico. Sin embargo, la voz habla sabiamente de la experiencia que no puede ser contenida en la representación, del deseo fuera de los términos monetarios, contra las normas de una presunción blanca y europea. El vídeo de Le Bayon plantea con calma su propio movimiento herético, un movimiento que no es para nada sádico: el movimiento de deshacer, como leer un viejo libro de historia al revés.

Giuliana RaccoCanadá, 1976Mezomaro20167'7"

Los materiales utilizados en el vídeo en blanco y negro Mezomaro, cuyo título en esperanto significa Mediterráneo, combinan dibujos animados hechos con tiza, fotografías, recortes de periódicos e imágenes de archivo para explorar las ideas de movilidad y ciudadanía, expandiendo poéticamente las actuales situaciones globales hacia la historia de los pueblos y la geografía a lo largo del tiempo.

Basándose en el poema épico de Ludovico Ariosto, *Orlando Furioso* (1516) –una obra que contiene, además de una proto-ciencia-ficción, una escena de batalla en Lampedusa, donde Racco tomó las fotografías–, Mezomaro hace referencia a nuestro contexto contemporáneo poniendo de relieve cómo una minúscula isla situada entre continentes está conectada a una situación de crisis global a través de la multitud de personas de diferentes lugares del mundo que intentan llegar a sus costas. Aquí, la isla, que podría ser una entre tantas, recibe una amplia atención mediática como umbral de un viaje a otros lugares, dando como resultado una presencia invisible de personas que prácticamente son borradas del mapa por las operaciones militares antes de tocar tierra.

Hyeongsuk Kim
Corea del Sur, 1983
A Fundamental Principle
2016
9'13"

A Fundamental Principle es una instalación de vídeo documental de tres canales. Esta parte del trabajo muestra el cuerpo, siguiendo el capítulo de la primera a la segunda. La película comienza, a modo de introducción, con una chica leyendo un libro en una biblioteca. Ella es quien guía al espectador en toda la historia, mientras que nos asomamos sobre su hombro para tener una idea de dónde nos llevará el viaje. Algunos de los lugares que aparecen en las escenas de este viaje son los siguientes: comenzando con el desierto, vendrán las montañas, los trópicos, el lago de sal, y a continuación una concha marina en el departamento de historia natural del Museo de Wiesbaden. Cada una de las escenas da una clara pista para encontrar las alusiones indirectas a la secuencia de Fibonacci, de acuerdo con la proporción áurea. La película se rodó en diferentes lugares de Alemania, Francia, Italia e Irán.

Mauricio Sáenz
México, 1977
El origen de las piedras
2016
4'53"

El origen de las piedras cuestiona los ideales del pasado y su vigencia en el presente por medio de la decadencia y caída de monumentos construidos para preservar una memoria histórica. Con un texto basado en un debate que pone en duda la eficacia de una escala empleada para documentar la proporción y apariencia de restos arqueológicos, esta obra ve en el concepto de la ruina un elemento de contenido vivo enlazado al presente y enfatiza la poderosa aunque frágil naturaleza de las narrativas de la historia. Por lo tanto, se hace evidente la imposibilidad de imaginar las promesas de un futuro en las ruinas de un pasado reciente, representando así un modelo del fracaso de la utopía.

Nina Fischer & Maroan el Sani
Alemania, 1965 / 1966
A Momentary Flight
2017
9'45"

Con su trabajo Fischer y El Sani se centran en espacios transitorios y situaciones de vacío en entornos urbanos, la memoria colectiva y la visión utilizando diversos medios, como el cine, el vídeo, la instalación y la fotografía.

Reflejan el auge y la caída de la modernidad, la intensa relación entre nuestra sociedad contemporánea y los proyectos utópicos que han impulsado la evolución de nuestra historia, del pasado al futuro. Su trabajo es una búsqueda y negociación permanente con el paso del tiempo.

Evocando el maratón olímpico de Roma 1960, en el que el etíope Abebe Bikila conquistó la primera medalla de oro para el continente africano, corriendo descalzo y convirtiéndose en una leyenda deportiva y símbolo de la África que se liberaba del colonialismo, Fischer y El Sani han recontextualizado, en la arquitectura racionalista de Roma, una nueva carrera de refugiados e inmigrantes reclamando su "libertad de movimiento", entendida también como la posibilidad de ser acogidos en otro país.

Rosana Antolí
España, 1981
WALKATIVE: From Mile End to the City. A Choreography of Resistance
2015
6'38"

El barrio de Mile End, en Londres, fue elegido como una zona donde el capitalismo ha fracasado. Graham está en el paro, y es uno de sus habitantes. En este trabajo Graham baila a través de dos barrios adyacentes, con un gran contraste político y social, e interpreta mediante sus gestos y movimientos las distintas

Salomé Lamas
Portugal, 1987
The Tower
2015
8'

Tal vez el experimento de Kolja de fusionar su cuerpo (humano) con el árbol (la naturaleza) aventurándose en una zona fronteriza entre la tierra y el cielo se debe a su pureza de espíritu, a la grandeza de los idiotas o a la estupidez de los místicos. ¿O es todo esto a la vez? Quizá sea un síntoma de los iluminados o simplemente un suicidio elaborado.

Forever Blowing Bubbles (Bernat Daviu i Joana Roda)
España, 1985/87
Guanyar-se les garrofes
2016
12', 16', 11'

Guanyar-se les garrofes es una producción de vídeo de tres capítulos. El leitmotiv es la garrofa (algarroba), que se convierte en el símbolo de un movimiento de vanguardia imaginario, el garrofisme. Los tres capítulos relatan la gestación de esta nueva tendencia y tienen lugar en tres lugares emblemáticos de la modernidad catalana: la Fundación Joan Miró, la Ricarda y Mont-roig del Camp. En la Fundación Miró se celebra un banquete que recuerda los simposios de la antigüedad, mezcla de comida, concierto y conversación. En la Ricarda tiene lugar el momento de inspiración y las primeras disquisiciones del líder del movimiento, protagonizado por Marcel Rubio. Finalmente, en Mont-roig se organiza una procesión en honor a la algarroba, que ya se ha convertido en un elemento venerado, un objeto de culto.

El proyecto gira al entorno de la imagen que hemos heredado en el contexto catalán de los movimientos de vanguardia. Al igual que en los cáterings performáticos,

este legado esta dirigido y adaptado al contexto local, con toda la ironía que se desprende del extraño choque entre el idealismo extremo y el dogmatismo con que a menudo se han caracterizado los diferentes "ismos" y el sesgo vernáculo, entre ideas importadas y las del propio territorio.

Esta asimilación tan particular no está exenta de aspiraciones globalizadoras, otro elemento definidor de las primeras vanguardias. Desde la inflexión mediterránea aspira a influir y transformar todo el universo. Pero, tal como ocurrió con las incipientes formaciones vanguardistas en nuestro contexto, los partidarios del garrofisme terminan representando la ilusión y las ilusiones que se generan desde una realidad limitada y precaria, que es la realidad en que acostumbran a vivir la mayoría de los artistas.

#loopDISCOVER

www.loop-barcelona.com/discoverClaudia JoskowiczBolivia, 1968Los rastreadores201423'

Los rastreadores és un vídeo de dos canals basat en The Searchers (Centaures del desert) (1956). Dirigit per John Ford, és un dels westerns més emblemàtics de la història del cinema. La peça de Joskowicz no intenta recrear la pel·lícula original, sinó adaptar els temes principals del film, i les similituds es troben en l'ús del paisatge local i les representacions de les tensions socials. El personatge de l'Ernesto es basa en Roberto Suárez Gómez, el narcotraficant més poderós de la història boliviana, conegut com "el Rei de la Cocaïna". A Los rastreadores es destil·len qüestions racials, socials i d'alienació, en una narració minimalista que condensa la massacre de la família de l'Ernesto, el segrest de la seva filla i la cerca posterior. Els silencis i la veu en off s'utilitzen per amplificar la narrativa, que opera com un desplaçament del discurs polític a Bolívia.

Edouard DecamFrancia, 1978Volva201624'16'

Volva és el nom que el matemàtic, astrònom i astròleg alemany Johannes Kepler va donar a la Terra vista des de l'espai en el seu llibre Somnium, considerada la primera obra de ciència-ficció.

Els observatoris estudien un passat molt llunyà, suspesos en un temps indeterminat, gairebé sense parar atenció al territori que tenen al voltant. Centrada en l'observatori astronòmic del Pic du Midi de Bigorre, als Pirineus, aquesta pel·lícula, filmada en 16 mm, reflexiona sobre la relació spatiotemporal que s'estableix entre l'arquitectura, la ciència i el paisatge.

Seguint una cronologia solar, les màquines intenten captar l'entorn proper com una sèrie d'ones que sembla que siguin transmises per les muntanyes i els paisatges llunyans. L'absència de formes humanes, la successió de moviments mecànics i la mirada dirigida dels telescopis fan pensar en un lloc controlat de manera artificial, robotitzat. Els plans, que combinen els espais interiors i exteriors, porten el lloc a confrontar-se amb un espai-temps paral·lel, dilatat, d'on semblava que provinguí. Un nou territori s'erigeix entre l'arquitectura del Pic i el paisatge que l'envolta. El film es construeix en un possible moviment d'aquest espai, desplaçant-se en diverses temporalitats alhora, passat, present i futur, i en diversos llocs, a la Terra i fora al mateix temps.

Associant representacions de la realitat, Volva explora i defineix el paper de la imatge en la construcció del paisatge contemporani.

Elsa BrèsFrancia, 1985STELLA 50.4N1.5E201614'16"

Davant d'una vista amb dunes, unes mans recullen un feix de documents: plànols, mostres, escanejos 3D de paisatges, termografies. Tots aquests elements construeixen una cartografia múltiple, experimental i invasora d'un paisatge en moviment. Aquesta manipulació erigeix Stella –un complex turístic totalment buit– com un medi on es pot copsar la relació entre la inestabilitat de la matèria terrestre i l'autoritat de la geometria. El procés de percepció canvia, els edificis es desgasten, el paisatge és una arquitectura.

Gabrielle Le BayonFrancia, 1981The Scale of Signs20165'14"

The Scale of Signs contempla el desig com una eina per a desviar la realitat i produir un curtcircuit de tipus semàntic. Els mons que recorre amb calma la peça de Gabrielle Le Bayon estan absents potser de maneres variades i complexes: vicissituds de la història condemnades a un llibre de text; la tecnologia que condemna el llibre de text a la nostàlgia. Però la protagonista fulleja el llibre a la inversa, així que, si s'assumeix l'ordre cronològic, llavors el seu veritable desig és viatjar en el temps, per més insòlita que sigui aquesta noció. Com en la darrera escultura de Mark Waller, i el seu imperatiu operacional de reflectir els desitjos de la seva audiència, aquest llibre anacrònic, ple d'imatges exòtiques antiquades, reflecteix els desitjos romàntics del narrador, que aparentment s'adreça a un poeta, la figura que encarna per antonomàsia l'amor tràgic. La veu, però, parla amb coneixement de l'experiència que no es troba continguda en la representació, del desig fora de l'intercanvi monetari, en contra de les normes d'una presumpció blanca i europea. El vídeo de Le Bayon proposa amb calma el seu propi moviment herètic. Potser un moviment que no és gens sàdic: el moviment de desfer, com llegir un llibre d'història a la inversa.

Giuliana RaccoCanadá, 1976Mezomaro20167'7"

Els materials utilitzats al vídeo en blanc i negre de Mezomaro, títol que en esperanto vol dir Mediterrani, combinen dibuixos animats fets amb guix, fotografies, retalls de premsa i imatges d'arxiu que exploren les idees de mobilitat i ciutadania, expandint poèticament l'actual situació global envers la història dels pobles i la geografia al llarg del temps.

Basant-se en el poema èpic de Ludovico Ariosto Orlando Furioso (1516) –una obra que conté, a més d’una protociència-ficció, una escena de batalla a Lampedusa, on Racco va fer les fotografies–, Mezomaro referencia el nostre context contemporani posant de relleu com una minúscula illa situada entre continents està connectada amb una situació de crisi global, per la multitud de persones provinents de diferents llocs del món que intenten arribar a la seva costa. Aquí, l’illa, que podria ser una de moltes, rep una àmplia atenció mediàtica com a llindar d’un viatge a altres indrets, resultant en una presència invisible de persones que pràcticament són escombrades per operacions militars abans de tocar terra.

Hyeongsuk Kim
Corea del Sur, 1983
A Fundamental Principle
2016
9’13”

A Fundamental Principle és una instal·lació de vídeo documental de tres canals. Aquesta part de la peça mostra el cos, següent capítol de la primera a la segona. Com a introducció, la pel·lícula comença amb una noia que llegeix un llibre en una biblioteca. Ella és qui guia l’espectador en tota la història a mesura que mirem per sobre la seva espatlla per tenir una idea d’on ens portarà el viatge. Alguns dels llocs que apareixen en les escenes d’aquest viatge són els següents: començant pel desert, vindran les muntanyes, els tròpics, l’estany de sal, després una petxina marina al departament d’història natural del Museu de Wiesbaden. Cadascuna de les escenes dona una clara pista per trobar les al·lusions indirectes a la successió de Fibonacci, d’acord amb la proporció àuria. El film està rodat a diferents llocs d’Alemanya, França, Itàlia i l’Iran.

Mauricio Sáenz
México, 1977
El origen de las piedras
2016
4’53”

El origen de las piedras qüestiona els ideals del passat i la seva vigència en el present per mitjà de la decadència i caiguda de monuments construïts per preservar una memòria històrica. Amb un text que es basa en un debat que posa en dubte l’eficàcia d’una escala utilitzada per documentar la producció i l’aparença de restes arqueològiques, aquesta obra veu en el concepte de la ruïna un element de contingut viu enllaçat al present, i emfasitza la poderosa i alhora fràgil naturalesa de les narratives de la història. Per tant, s’evidencia la impossibilitat d’imaginar les promeses d’un futur en les ruïnes d’un passat recent, representant així un model del fracàs de la utopia.

Nina Fischer & Maroan el Sani
Alemania, 1965 / 1966
A Momentary Flight
2017
9’45”

Amb la seva peça Fischer i El Sani se centren en els espais transitoris i les situacions de buit en entorns urbans, la memòria col·lectiva i la visió utilitzant diversos mitjans, com

el film, el vídeo, la instal·lació i la fotografia. Reflecteixen l’ascens i la caiguda de la modernitat, la intensa relació entre la nostra societat contemporània i els projectes utòpics que han impulsat la evolució de la nostra història, del passat al futur. La seva obra és una recerca de negociació permanent amb el pas del temps. Evocant la marató olímpica del 1960 a Roma, en què l’etíop Abebe Bikila va guanyar la primera medalla d’or per al continent africà, corrent descalç i esdevenint una llegenda de l’esport i un símbol de l’Àfrica que s’estava alliberant del colonialisme, Fischler i El Sani han recontextualitzat, enmig de l’arquitectura racionalista de Roma, una nova cursa amb refugiats i immigrants reclamant la “llibertat de moviment”, també entesa com la possibilitat de ser acollits en un altre país.

Rosana Antolí
España, 1981
WALKATIVE: From Mile End to the City. A Choreography of Resistance
2015
6’38”

El barri de Mile End, a Londres, va ser escollit com una zona on el capitalisme ha fracassat. Graham està a l’atur i és veí de Mile End. En aquesta peça Graham balla a través de dos barris adjacents, amb un gran contrast polític i social, i interpreta mitjançant gestos i moviments les diferents arquitectures, persones i obstacles que caracteritzen cada escenari urbà.

Salomé Lamas
Portugal, 1987
The Tower
2015
8’

Potser l’experiment de Kolja de fusionar el seu cos (humà) amb l’arbre (natura) aventurant-se en la zona fronterera entre la terra i el cel es deu a la seva puresa d’esperit, a la grandesa dels idiotes, o a l’estupidesa dels místics. O és tot això alhora? Potser és un símptoma dels il·luminats, o simplement un suïcidi elaborat.

Forever Blowing Bubbles (Bernat Daviu i Joana Roda)
España, 1985/87
Guanyar-se les garrofes
2016
12’, 16’, 11’

Guanyar-se les garrofes és una producció de vídeo amb tres capítols. El leitmotiv és la garrofa, que esdevé el símbol d’un moviment d’avantguarda imaginari, el garrofisme. Els tres capítols relaten la gestació d’aquesta nova tendència i tenen lloc en tres indrets emblemàtics de la modernitat catalana: la Fundació Joan Miró, la Ricarda i Mont-roig del Camp. A la Fundació Miró se celebra un banquet que recorda els simposis de l’antiguitat, barreja d’àpat, concert i conversa. A la Ricarda té lloc el moment d’inspiració i les primeres disquisicions del líder del moviment, protagonitzat per Marcel Rubio. Finalment, a Mont-roig es fa una processó en honor de la garrofa, que ja ha esdevingut un element venerat, un objecte de culte. El projecte gira a l’entorn de la imatge que hem heretat en el context català dels moviments d’avantguarda. Igual

que en els càterings performàtics, aquest llegat és paït i adaptat al context local, amb tota la ironia que es desprèn de l'estrany xoc entre l'idealisme extrem i el dogmatisme amb què sovint s'han caracteritzat els diferents "ismes" i el biaix vernacular, entre idees importades i tarannàs nostrats.

Aquesta assimilació tan particular no està exempta d'aspiracions globalitzadores, un altre tret definidor de les primeres avantguardes. Des de la inflexió mediterrània s'aspira a influir i transformar tot l'univers. Però, tal com va passar amb les incipients formacions avantgardistes en el nostre context, els partidaris del garrofisme acaben representant la il·lusió i les il·lusions que es generen des d'una realitat limitada i precària, que és la realitat amb què acostumen a viure la majoria dels artistes.